

Olivera

Olea europaea L.

Castellà: olivo, aceituno
Anglès: olive tree
Francès: olivier

Família: oliàcies
Gènere: *Olea*

Floració: mitjan juny
Collita dels fruits: tardor i començaments de l'hivern

L'arbre

L'olivera és un arbre perennifoli que pot arribar als 5-8 m quan creix lliurement, però en plantacions no sol sobrepassar els 3 m.

El tronc és gruixut i es va recargolant quan envelleix. En alguns casos, se'n formen fins a tres. La base del tronc presenta de vegades un engruiximent anomenat *peanya* amb nombrosos rebrots. Té una ramificació abundant, cosa que dona lloc a capçades força abundants.

L'escorça és llisa i de color clar quan l'arbre és jove, però es va tornant rugosa i s'esquerda amb els anys. En arbres vells, el tronc i les branques principals són molt gruixuts.

Les fulles i les flors

Les fulles fan 3-9 cm de longitud i 1-2 cm d'amplada. Romanen a l'arbre entre 2 i 3 anys. Tenen forma de llança, un peciol molt curt i la vora llisa. Per la part superior, són de color verd fosc brillant, i per la part inferior blanquinoses. A cada nus de les branques, hi apareixen dues fulles oposades, i les del nus següent estan girades uns 90°.

Les flors són molt petites, blanques i tenen 4 pètals, blancs o groguencs, units per la base formant ramells. Es disposen sobre una inflorescència de 10 a 30 flors, o fins i tot més.

Els fruits

L'oliva és petita i de mida variable segons la varietat –1 a 4 cm de longitud. Primer és de color verd i quan madura es torna de color negre, negre violaci o vermellós. Del fruit, se'n produeix oli, però si es vol menjar s'ha de collir quan encara és verd i macerar durant un temps en aigua, sal i herbes.

L'ORIGEN

Arbre originari de l'Àsia Menor, que es conrea des de l'antiguitat en tota la conca mediterrània, tot i que també s'hi pot trobar en altres parts del món amb un clima semblant (Califòrnia, Xile i el sud d'Àustràlia). Hi ha oliveres que poden arribar a viure més de dos mil anys. L'olivera és la forma cultivada de l'ullastre, un arbre que té forma arbustiva i presenta espines entre les fulles.

L'OLIVERA A L'HORTA

Hi ha moltes varietats d'oliveres, però la més conreada a l'Horta és l'arbequina. La superfície actual de conreu és d'unes 75 hectàrees.

El sistema tradicional de poda de l'olivera és en "vas", però cada vegada trobem més plantacions en què les planten s'afileren per a una producció intensiva, i per fer-ne la collita de manera mecànica.

Escarola

Cichorium endivia var. latifolia L.

Castellà: escarola

Anglès: endive

Francès: scarole

Família: asteràcies

Gènere: *Chicorium*

Collita: tot l'any

La planta

Planta herbàcia anual que es conrea com a verdura de fulla, com l'enciam.

La diversitat de varietats que hi ha al mercat permet cultivar-ne gairebé tot l'any. Calen de 6 a 8 setmanes per a obtenir el planter que es trasplanta a l'hort. A l'hivern, triga entre 3 i 4 mesos a formar-se, mentre que, a l'estiu, en 6 setmanes el cabdell es pot collir. Tot i que l'escarola és un cultiu típic d'hivern, també se'n poden trobar varietats que es poden cultivar tot l'any.

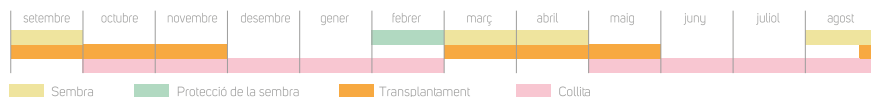
Les fulles

Poden ser molt arrissades –tipus cabell d'àngel– o senceres i de vores poc retallades. No formen un cabdell ben tancat, i cal lligar-les perquè les fulles del centre no els toqui la llum del sol i siguin blanques, tendres i poc amargants. Les exteriors són de color verd clar o fosc.

L'ORIGEN

L'escarola, com l'enciam, és una espècie originària de la zona mediterrània. Grecs i romans ja les cultivaven.

El seu contingut en aigua supera el 95%, com en el cas de l'enciam, per la qual cosa cal regar-les sovint. La rel també té propietats aperitives, febrífugues i estomacals. L'endívia és una varietat de la mateixa espècie.

Temps de germinació

10 dies

Durada cicle cultiu

2 - 3 mesos

Marc plantació

25 x 30 cm